

tænkelse, og det er med Hensyn til den saftatte Straf for Overtrædelse af Vedtægterne, der her i Forslaget er bestemt at skulle være Bøder indtil 200 Rd., hvilket man nok kan finde at være temmelig høit. Naar man imidlertid sammenligner denne Straffebestemmelse med den, der fandtes i det oprindelige Lovudkast, som blev forelagt og som er gaaet igjennem i Landstinget, da er Straffen naturligtvis betydelig nedsat; thi i Regjeringens Forslag var der jo opstillet Fængselsstraf. Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til det stillede Underingsforslag af det ærede Mindretal i Udvalget, som gaaer ud paa, at Titlen skal lyde: „Lov, sigtende til at forberede og ordne en bedre Sundhedspleie,“ medens Udvalgets Fleertals Forslag gaaer ud paa, at Titlen skal være: „Lov om Tilvelesbringelsen af Sundhedsvæger.“ Jeg troer ikke, at den af Mindretallet foreslaaede Titel bør foretrækkes for Udvalgets Fleertals, der forekommer mig at være mere tilfredsstillende. Det er jo nemlig aldeles ikke afgjort, om disse Bestemmelser virkelig kun ere forberedende, eller om de ere det endelige Resultat, som man vil komme til. Erfaringen maa dog først vise, om man i Fremtiden ønsker noget Mere, og skulde her endogfaa fra Regjeringens Side blive forelagt videregaaende Bestemmelser end de, der ere indeholdte i de af Udvalget foreslaaede 3 Paragraffer, saa er det dog ikke sagt, at et kommende Thing vil være tilbøieligt til at gaae ind derpaa, da Erfaringen maaftke til den Tid vil have lært, at de Bestemmelser, som nærværende Lov giver, i Forening med tidligere Bestemmelser ere fuldkommen tilstrækkelige til en god Sundhedspleie. I fald man derfor vedtager den af Mindretallet foreslaaede Titel, indseer jeg ikke andet, end at man derved vil være en Forventning, som maaftke ikke bliver tilfredsstillende, et Ønske, som maaftke ikke bliver opfyldt, og man er saaledes bundet derved. Jeg troer derfor, at den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Titel er fuldkommen betegnende og udtømmende og altsaa tilfredsstillende, og derfor skal jeg ogsaa stemme for den. Som allerede bemærket, troer jeg, at der i den af Mindretallet foreslaaede Titel indeholdes et Løfte, som maaftke en kommende

Rigsdag og en kommende Regjering aldrig nogensinde ville see sig foranledigede eller nødsagede til at opfylde, og jeg troer derfor, da Titlen til en Lov ikke er noget saa aldeles Uvæsentligt, at dette er en Grund mere til at stemme mod den.

Ischering: Ja, jeg troer ogsaa, at det ærede sidste Medlem har Ret i, at man meget gjerne kan blive staaende ved den Titel, som er foreslaaet af Udvalgets Fleertal. Titelen har jo ikke noget væsentligt med Loven at gøre, det er blot et Slags Skilt, der hænges ud, og jeg troer, at det Skilt, Fleertallet foreslaaer, er nok saa godt som det andet. Jeg har begjært Ordet for at henlede Thingets yderligere Opmærksomhed paa den Betydning, der ligger i det Underingsforslag, der er stillet af et æret Medlem, der sidder her til venstre (H. Hage). Det gaaer egentlig ikke ud paa Andet end med andre Ord at indsætte den samme Bestemmelse igjen i Loven, som Udvalget har foreslaaet skulde udgaae, nemlig at Vedtægterne skulle gives Lovskraft. Det ærede Medlem har søgt at godtgjøre, at derved, at Domstolene bleve stillede paa denne Maade ligeover for Vedtægterne, skulde Borgernes Sikkerhed ligeoverfor Administrationen, saaledes forstod jeg ham, være saa meget mere betrygget derved nemlig, at Administrationen ikke skulde kunne give Vedtægterne en vilkaarlig Udydning. Det ligger i Sagens egen Natur og derfor behøves der ikke at siges et Ord om Domstolene. Vedtægterne lagte frem for Domstolene, som Grundlag for Administrationens Berettigelse, blive tagne til Hertefnor af Domstolene for deres Domme, forsaavidt de ikke komme til den Kjendelse, at disse Vedtægter selv ere ulovlige ligeoverfor Lovgivningen. Det er derfor, at jeg for min Part fastholder, at vi ikke lægge Nogetsomhelst af denne Art, der kommer eller kan komme frem ved dette Underingsforslag, ind i Loven. Spørgsmaalet er her hverken mere eller mindre end det, om Vedtægterne skulle staae som Vedtægter. De blive ikke til ved de Myndigheder, som have lovgivende Magt, Loven staaer derfor over Vedtægterne, og Domstolene have i det givne